

Slovo režiséra:

Po roce s Vrchlickými, kdy jsem byl ochotně obdarován záplavou sympatií, odhodlání, tvůrčí energie a svobody - Díky!, vám spolu s Vrchlickými předkládáme Rok na vsi. Rok - souvislost nebo náhoda? Je to adaptace rozsáhlého románu bratří Mrštíků. Román, který zná asi každý pro jeho název, ale málokdo se odhodlal těch tisíc dvě stě stránek číst.

Já budu donekonečna děkovat Iloně Smejkalové, dramaturgyni ND Praha, která mě do tohoto tématu zasvětila a nadchla pro něj. Od prvních stránek jsem propadl poezii, humoru, citům a peripetiím ukrytých do jazyka moravské vsi Habrůvka (Diváky, Těšany?... kdekoli) a objevil v něm nesmírně moderní dramatický příběh touhy, zrady, zakázané lásky a každodenního lopotení, na pídorysu svátků církevního roku.

Moderní v tom, že to není příběh černobílý - ti dobří a ti zlí: každý z hrdinů upadá do různých poklesků a vin. A nad nimi se houpou svatí - na den sv. Kosmy, Ludmily, Magdalény, Josefa... Klepny spřádají svoje bulvární pomluvy, chlapi propíjejí své sny, schopnosti a sebeúctu v hospodách a v karbanu, šikuje se protiřídovská fronta, stařec svádí jeptišku, nemanželské děti se derou na svět rychle jako houby po dešti, kšefty a "malá domů" jsou hnacím motorem osobního růstu... A zase ti svatí - další - Vojtěch, Anna, Lucie, Jan... koukají na to svrchu a nehnují bvou.

Jsou to osudy stále platné, jako přes kopírák se opakující do nepoučitelné budoucnosti, dneška. Ale jsou to osudy naše. Lidské. Tedy přirozené a pochopitelné.

Knihna je psána jako kronika. Je jazykem a situacemi velmi vtipná a poetická. V divadelním pojetí se však stává strhujícím a napínavým dramatem.

A my, ačkoliv si oblékáme historizující kostýmy, hraje osudy naše. Dnes. Příběhy našich dnešních životů.

Možná kvůli těm svatým, možná pro ta obyčejná každodenní lidská provinění, možná pro tu otevřenost a přiznání si vlastní nedostatečnosti - přesto s humorem a láskou popisováním - koncipujeme naše představení jako mši za člověka, za jeho duši a činy, krásku i špinu, která se z nich rodí. Pohlédne Bůh ještě jednou na svoje děti? Bude mu to stát za to?

ALOIS A VILÉM MRŠTÍKOVÉ

ROK NA VSI

Osoby a obsazení:

Starosta Milan Hrycík
Bílá Macecha Alena Mengerová
Antoš Václav Lhoták
Rybář Josef Horáček
Rybářka Jana Pacáková
Stařenka Rybářova Alena Pacáková
Křištof Luboš Hynek
Martin Jakub Vohralík
Anežka Rybářova Lenka Urbancová
Maryška Tomanová Silvie Vacková
Vrbčena Stanislava Glembek
Vrbka Miroslav Široký
František Psota Jakub Dufek
Velebníček Martin Vagrčka
Kunz Ladislav Kriegler
Frau Eber Eva Urbancová
Sestra Amata Iveta Pírková
Barbora Ludmila Rindová
Hanča Ivana Frnková
Chocholáč Roman Unger
Hrabálek Jan Suchánek
Cihlářka Jaroslava Bimanová
Kuchyňková Alena Hynková
Studynková Radka Frnková
Maxl Katz Marek Holeček
Tončík Jan Pavlista
Janek Jan Vaněk
Kostelník Bohuslav Krupka
Dítě Michal Dufek
Jeptišky, Stárky, Svaté Galina Jarošová, Markéta
Frnková, Klára Skalová, Gabriela Holečková, Alena Cejnarová

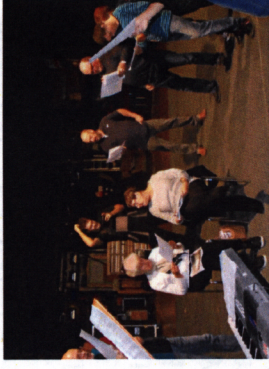
Režie: Jan Sklenář

Podle dramatizací Miroslava Krobota a Břetislava Rychlíka, originálního textu románu a úryvku z Goleta v údolí Ivana Olbrachta, sestavil Jan Sklenář.

V představení jsou použity úryvky skladeb Ivy Bittové (Ej, láska) a Queen (Bijou).

Datum premiéry: 25. 11. 2016 v Městském divadle v Jaroměři.

Dramaturgie: Miroslav Zavičár
Hudba: Hornácká cimbálová muzika Marka Potěšila
Choreografie : Lukáš Homola
Hlas: Josef Somr
Sakrální skladby: Smíšený pěvecký sbor Jaromír
Scéna: Jiří Marek a kolektiv divadelní techniky
Světla: Tomáš Kopřiva
Zvuk: Zdeněk Blahovec
Ličení: Jaroslav Faltus
Kostýmy: Iva Inertová
Malba: Galina Jarošová
Rekvizity: Bohuslav Krupka
Text sleduje: Bohuslav Krupka a Galina Jarošová
Fotografie: Tomáš Malý

Děkujeme Miroslavu Krobotovi a Břetislavu Rychlíkovi za laskavé poskytnutí jejich výtečných dramatizací, Iloně Smejkalové za rozhodující radu, Josefu Somrovi za laskavé a exkluzivní propůjčení hlasu pro naši inscenaci, Evě Boudové z Českého rozhlasu za zapůjčení nahrávacího zařízení a podporu, Vlastimilu Kovářovi a sboru Jaromír za nahrávku sakrálních skladeb, Viktoru Borovskému za mix a střih nahrávky, Nadě Šupíkové za propůjčení bot č. 39, Tomášovi Malému za plakát, Petru Marečkovi za pomoc, Davidu Smečkovi za hudební spolupráci, podniku JUTA za sponzorský materiál na výpravu, panu Stolinovi za mašle, manželům Čepelkovým a Jagošovým z Lipova za noclehy a pohostinnost při studijní cestě na Hornácké slavnosti, Bohouškovi Krupkovi za velikou pomoc při organizaci, Hynkovi Kaněrovi z antikvariátu "Na rynku" v HK za poskytnutí románu, Václavu Mlejnkovi za pořízení záznamu inscenace, Pavlu Kleprlíkovi a Vojtěchu Hurychovi za focení, J. A. Pitinskému za uklidnění... a Vám všem, kdo jste na nás mysleli, podporovali a hlavně přišli.